

De grote oversteek

The Big Crossing

Dineo Bopape

Isaac Carlos

Meshac Gaba

Hamma Goro

Georges Hanna

Moshekwa Langa

Turiya Magdlela

Patric Makumbe

Mustafa Maluka

Zen Marie

Kalinosi Mutale

Luan Nel

Otobong Nkanga

Gregg Smith

Greg Streak

Ina van Zyl

De grote oversteek

Zestien Afrikaanse kunstenaars uit de Amsterdamse kunstenaarswerkplaatsen; De Ateliers, de Rijksakademie en de Stichting Thami Mnyele.

Het is een gewaagde onderneming een tentoonstelling samen te stellen van kunstenaars uit een specifiek continent, maar toch zijn we als Stichting Thami Mnyele op het uitnodigende verzoek van de Zuidelijk Afrika Werkgroep Zwolle in gegaan. Het atelier van de Stichting Thami Mnyele is met name een plek, waar kunstenaars uit Afrika over kunst in al haar contradicties, culturele kruisbestuivingen, vormen en hoedanigheden, van gedachten kunnen wisselen. Deze tentoonstelling en catalogus is een vorm van presenteren die laat zien dat de diversiteit, afkomstig uit Afrika, groot is. Wij zijn de gemeente Amsterdam, de Zuidelijk Afrika Werkgroep Zwolle, De Ateliers, de Rijksakademie, en niet in het minst Het Stedelijk Museum Zwolle zeer erkentelijk voor hun medewerking tot het realiseren van 'De Grote Oversteek'.

Sinds 1992 beheert de Stichting Thami Mnyele een gastatelier in Amsterdam. Meerdere keren per jaar krijgen kunstenaars uit heel Afrika de mogelijkheid om drie maanden in het atelier te werken. Hun werk sluit moeiteloos aan bij het westerse kunstconcept, niet in het minst door residenties en uitwisselingsprogramma's in Afrika zelf en naar culturele pleisterplaatsen in Europa en de Verenigde Staten, maar ook door, wel eens niet gerealiseerde, eeuwenoude lange culturele invloeden tussen Afrika en Europa. De kunst uit Afrika laat zich dan ook niet vangen in een overzichtelijk kader. De kunstenaars ontwikkelden elk een zeer persoonlijke visuele beeldtaal. Een aspect hebben ze gemeen; zij hebben allemaal 'de grote oversteek' gemaakt, zoals Moshekwa Langa uit Zuid-Afrika eens meedeelde. De tentoonstelling toont werken van kunstenaars uit Benin, Mali, Zimbabwe, Zambia, Zuid-afrika, Egypte, Nigeria en Angola die vanaf de jaren 90 in Amsterdam aan De Ateliers, de Rijksakademie en de Stichting Thami Mnyele hebben gewerkt.

Alle werken zo samen in de zaal in het Stedelijk Museum Zwolle lijken wel te fungeren als een 'wonderkamer', een ouderwetse toonkamer voor objecten uit andere culturen, een ruimte waarin een voortdurende interactie bestaat tussen kunstenaars met andere achtergronden, waar evenveel cultuur- en identiteitverplaatsing plaatsvindt als herkenning...

Pauline Burmann

Voorzitter Stichting Thami Mnyele

www.thami-mnyele.nl

Zuidelijk Afrika Werkgroep Zwolle

Het is eigenlijk al traditie geworden dat er tijdens de Zuidelijk Afrika Maand een tentoonstelling wordt gehouden. De vorige jaren was dat in de periode maart - april, nu voor de uitzondering mei - juni. Een bijzondere tentoonstelling omdat we dit jaar het tien-jarig bestaan van de ZAWZ vieren. Vandaar ook dat we dit keer een kleine catalogus hebben samengesteld.

De keuze voor het houden van tentoonstellingen is ingegeven door de gedachte dat kunstuitingen iets zeggen over een samenleving. Zuid-Afrikaanse kunstenaars die hun werk in de tijd van de apartheid maakten verbeeldden hun visie en gevoelens in relatie tot dat systeem. De kunstenaars uit het post-apartheidstijdperk doen dat ook. Maar kunst is meer dan een registratie. Het geeft ook de emotie van de kunstenaar weer. En daarmee raakt het ook onze emotie, zeker van hen die zich betrokken voelen bij de ontwikkelingen in Zuidelijk Afrika. Ook de deelnemende kunstenaars uit de andere landen van Afrika laten visies zien die relateren aan hun samenleving.. Als werkgroep hopen wij u met deze tentoonstelling dit te laten 'meebeleven'.

Deze tentoonstelling is samengesteld in samenwerking met de Stichting Thami Mnyele en het Stedelijk Museum Zwolle. Beide voor ons, als ZAWZ, partners waarmee we een goede en plezierige samenwerkingsrelatie hebben opgebouwd. We zouden dit overigens ook niet kunnen doen als de gemeente Zwolle ons niet financieel zou ondersteunen. Uiteraard zijn we hen daarvoor erg erkentelijk.

Namens de Zuidelijk Afrika Werkgroep Zwolle

Peter Lindhoud,

Voorzitter

The African Connection

Mustafa Maluka, Zen Marie en Ina van Zyl werkten aan De Ateliers; Dineo Bopape is een van de huidige deelnemers aan de kunstenaarswerkplaats.⁽¹⁾ Deze vier kunstenaars komen uit Zuid-Afrika. Ieder van hen koos ervoor om duizenden kilometers verderop hun werk voort te zetten. De keuze viel op De Ateliers. Misschien vanwege haar internationale naam en faam en de faciliteiten die het biedt, misschien vanwege een stimulerend gesprek met Steve McQueen, Marlene Dumas of een van de andere begeleiders, misschien vanwege de aantrekkingskracht van Amsterdam als baken in de Europese kunstwereld. Hoe dan ook, gedurende hun twee jaren aan De Ateliers zijn deze jonge kunstenaars in aanraking gekomen met talrijke, vaak tegenstrijdige opvattingen over beeldende kunst en kunstenaarschap – niet alleen door hun begeleiders maar vooral ook door de andere deelnemers, generatiegenoten die afkomstig zijn uit alle windstreken, van Santiago tot Montreal tot Tokio. Vanwege de cultuurhistorische banden tussen Nederland en Zuid-Afrika lijkt de stap van Durban of Kaapstad naar Amsterdam misschien minder groot, maar de overgang is altijd verwarrend. Elke kunstenaar kent de spanning tussen individuele zelfbeschikking en collectieve identiteit, elke kunstenaar bezint zich op zijn herkomst met het oog op de toekomst. Overgeërfde culturele waarden worden kritisch tegen het licht gehouden, verworpen of juist verstevigd, of raken vermengd met die van anderen. Dat is het onvoorspelbare proces van de eenling die vanuit zijn eigen interesses en fascinaties een weg zoekt in de wereld van de beeldende kunst, een wereld die niet universeel is en die snel globaliseert. Maluka's energieke hiphop-schilderkunst, Marie's filmische essays over importrituelen en nieuwe sociale klassen, Bopape's meedogenloze video's over culturele stereotypen en de wrange, ontluisterende schilderijen van Van Zyl, in al deze avontuurlijke kunstwerken weerklinkt het schuren van culturen, soms luid en duidelijk, soms subtiel en ijl, en altijd indringend.

Dominic van den Boogerd

Directeur van De Ateliers

(1) De Ateliers is een kunstenaarswerkplaats in Amsterdam waar twintig jonge talenten uit binnen- en buitenland de kans krijgen gedurende twee jaar hun werk te ontwikkelen in een eigen atelier, ondersteund met een stipendium en de kritische begeleiding van gerenommeerde kunstenaars die wekelijks individuele atelierbezoeken afleggen. Zie www.de-ateliers.nl

Een netwerk van kunstenaars

Kunstenaars uit de hele wereld werken in de Rijksakademie in Amsterdam. Hun werelden raken elkaar, inspireren, confronteren, trekken aan en stoten af. Het zijn vooral kunstenaars uit 'het Zuiden' (Latijns Amerika, Azië en Afrika) die een internationale carrière combineren met concrete en directe betrokkenheid bij het land van herkomst. Zo hebben vele kunstenaars het initiatief genomen een kunstenaarsplatform op te richten waar workshops, debatten, festivals en tentoonstellingen worden georganiseerd samen met kunstenaars uit de regio en internationaal, waaronder kunstenaars uit de Rijksakademie. Er wordt samengewerkt en uitgewisseld in het zogenaamde RAIN Artists' Initiatives Network.

Van de exposanten in 'De Grote Oversteek', Hama Goro (Mali), Patrick Makumbe (Zimbabwe), Luan Nel (Zuid-Afrika), Victor Mutale (Zambia), Isaac Carlos (Angola), Meschac Gaba (Benin), Greg Streak (Zuid-Afrika), Otobong Nkanga (Nigeria), Moshekwa Langa (Zuid-Afrika), Gregg Smith (Zuid-Afrika), Turiya Magadlala (Zuid-Afrika), Georges Hanna (Egypte) hebben twee van hen zo'n platform opgezet, namelijk Hama Goro (RA 1995-96) het Centre Soleil d'Afrique in Bamako/Mali en Greg Streak (RA 1997-98) Pulse, Durban-Zuid-Afrika. In Afrika zijn er andere van deze plekken in Kameroen, Marokko en Kaapstad/Zuid-Afrika.

Meer informatie via www.rijksakademie.nl of www.r-a-i-n.net, ook over de uitgebrachte publicaties 'Silent Zones' (2001) en 'Shifting Maps' (2004).

Het is met groot genoegen dat werken uit de collectie zijn uitgeleend voor de tentoonstelling en documentatie ter beschikking is gesteld aan 'De Grote Oversteek' door het Rijksakademie PORTAAL, een recent initiatief om de schatkamer van kunstenaars te delen met een breder publiek.

Tinie Kerseboom

Rijksakademie PORTAAL

● Dineo Bopape - 1981 Zuid-Afrika - De Ateliers 2006/

● Bopape is een verwoed verzamelaar en samensteller van objecten met een geur naar
● het verleden en de toekomst. 'Archeologie van zowel privé- als openbare documenten.
● Een document van tijd en geheugen, alles staat genoteerd. Het is een agenda, een
● dagboek dat gemaakt is in de eerste periode van mijn verblijf aan De Ateliers in
● Amsterdam. In mijn tas vond ik oude kassabonnen, die waren bijna als documenten
● die herinnerden aan een tijd die voorbij was gegaan. Herinneringen van bepaalde
● ervaringen, sommige meer belangrijk dan anderen. Het werd interessant voor me
● deze documenten bekijken. Aanvankelijk om te begrijpen waar ik mijn geld aan heb
● besteed. Later werden ze belangrijk voor me om te begrijpen hoe ik functioneerde in
● de stad, waar ik was geweest, en ook als manier om verbindingen te leggen tussen
● wat privé is en wat men in hun winkelmandje heeft, in relatie tot de openbare
● commerciële ruimte. Wat zichtbaar is zijn de namen van de winkels, de merken en
● abstracte nummers. Terwijl wat ik voelde ofervaarde op dat moment in die ruimte
● verborgen blijft. Het is een werk dat dicht bij mijn vroegere werken staat; "secret(e)"
● en "keep it to your self", waar ik geheimen en financiële notities van mijzelf en andere
● mensen verzamelde. In dit werk was het niet duidelijk wat van wie was. De objecten
● fungeerden als aanwijzingen, die iets vertelden over de gebruiken van de vorige
● eigenaren. Het was een poging om de verhalen en geheimen achter de objecten te
● vinden. Een poging om mijn eigen stelling aan dat van anderen te koppelen door
● middel van het tonen van de materiële cultuur. Bij het werk *Til slips/recipepts." self
● portrait between september 2005 to february 2006"* zullen de papieren verbleken en
● belangrijke informatie zal verdwijnen, de details zullen niet zo belangrijk meer zijn als
● eerst. De bonnen worden enkel papiertjes, zonder aanwijzingen.

● www.michaelstevenson.com

● www.artthrob.co.za

● Isaac Carlos - 1972 Angola - Rijksakademie 1998/1999 - Stichting Thami Mnyele 2004

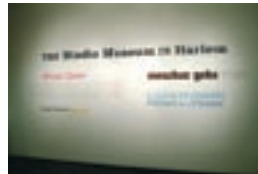
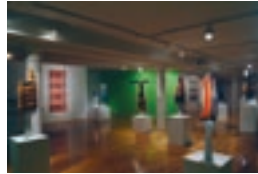
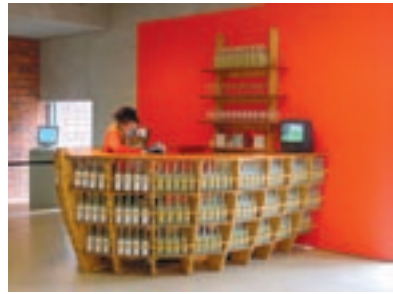
● Isaac Carlos is in 1972 geboren in Angola in de stad Malange. Van 1993 tot 1997 studeerde hij aan het centrum voor 'Art & Visual Communication' in Lissabon, Portugal. In 1997 werkte Carlos als assistent podiumontwerper en technicus voor de theatergroep 'O OLHO' in opdracht van Expo98 in Lissabon.

● In 1998 arriveerde hij in Amsterdam en begon zijn studie aan de 'Rijksakademie van Beeldende Kunsten'. "Een plek met veel mogelijkheden waar ik op een zeer consistente manier kon werken om projecten te maken op de grens van installaties en de performance kunst."

● Carlos werd in 2000 productieassistent voor de dansfilm 'To A Woman's Heart', door choreograaf Karin Post en regisseur Bob Bentley. Hij werkte ook mee aan 'Dance for the camera' dat op BBC Two werd uitgezonden in samenwerking met de Nederlandse publieke omroep NPS. Daarnaast is hij ook productieassistent voor de dansfilm 'One ride Pony' van Alex Vermeulen. De première was op het Nederlandse filmfestival in 2000 te Utrecht.

● In 2002 kreeg Isaac Carlos de opdracht om voor theatergroep ZT Hollandia het setontwerp en het visuele concept te ontwikkelen voor het toneelstuk 'Spinoza'. Het stuk werd geregisseerd door Paul Koek en is gemaakt in coproductie met 'De Singel International Art Center' in Antwerpen. "Naast al deze tijdelijke projecten, ontwikkel ik autonome projecten als een visueel artiest. Op dit moment doe ik een postuniversitaire studie bij Das Arts. Een opleidings instituut voor alle disciplines in de performance kunsten.

● www.dasarts.nl

● Meshac Gaba - 1961 Benin - Rijksakademie 1996/1997 - Stichting Thami Mnyele 2002

● Gaba werkt al enkele jaren aan zijn Afrikaans Museum voor Hedendaagse Kunst. Op de laatste Documenta in Kassel presenteerde hij twee functies van zijn museum. Het museumproject omvat ruim tien installaties, waarvan er verschillende te zien waren in Smak, Gent; Witte de With, Rotterdam en Palais de Tokyo. Gaba stelt in zijn werk verschillende culturele identiteiten ter discussie. Geld symboliseert in zijn werk het ontbreken van een werkelijk economisch evenwicht in de wereld. Sterk gedevalueerde Afrikaanse valuta staan er tegenover door een papierversnipperaar vernietigde westerse bankbiljetten.

● Gaba werkte in de Studio van de Stichting Thami Mnyele in 2002, als voorbereiding op zijn bijdrage tot Documenta XI in Kassel. Gaba werkt vanuit Nederland en werd geselecteerd voor de Nederlandse inzending voor de Biënnale in Venetië 2003. In 2005 toonde Gaba een serie van pruiken gevlochten in de vorm van moderne gebouwen en wolkenkrabbers zoals het museum Guggenheim, Chrysler building en het Theresa Hotel in Harlem New York. "Toen ik in New York leefde, voelde ik me zeer klein naast de enorme wolkenkrabbers. Ik zag deze gebouwen bovenop mijn hoofd, dat bracht me op het idee van het maken van een reeks pruiken. West-Afrikaanse haarstijlen en de Afrikaanse pruiken en die gekunselde kunstmatige haaruitbreidingen hebben me geïnspireerd om pruiken in de vorm van moderne gebouwen te maken. Ik heb altijd al naar Afrikaanse pruiken gekeken als een vorm van architectuur die statig op het hoofd worden gedragen.' De laatste drukwerken van Gaba 's hand zijn in de vorm van een conceptueel bankbiljet waar Amerika en Afrika gezamenlijk zijn vertegenwoordigd. En laten een zeer interessante mengeling van de werelden in Afrika en Amerika zien.

● www.museumofcontemporaryafricanart.com

● www.lumentravo.nl

Hama Goro - 1963 Mali - Rijksakademie 1995/1997

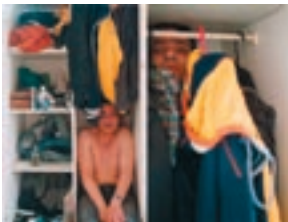
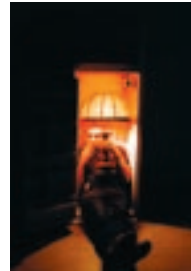
Hama Goro komt uit het zuiden van Mali, het land van de Dogon: lage, golvende heuvels van rode aarde, bruin gras en lemen dorpen. Het land van de beroemde moskee van Djenné, opgebouwd uit in de zon gedroogde kleistenen, en van het legendarische Timboektoe. Hama Goro (1963) is geboren in Dinangourou. In zijn jeugd keek hij over de schouders van zijn vader mee als deze zijn geneeskrachtige kruiden bereidde. 'Ik heb hem vaak geholpen met het snijden en fijnstampen van planten. Mijn vader heeft een heel ander beroep dan ik, hij is traditioneel genezer, wonderdokter. Hij heeft mij veel over de plantenwereld verteld.'

Van 1995 tot 1997 werkte Hama Goro aan de Rijksakademie te Amsterdam. Tijdens deze werkperiode paste hij de traditionele Malinese technieken enigszins aan door ook westerse materialen te gebruiken. Terug in Mali richtte Goro in 1999 het 'Soleil d'Afrique' op met als belangrijk doel een uitwisseling tot stand te brengen: niet tussen noord-zuid, maar tussen zuid-zuid. Daarbij worden workshops georganiseerd in beeldende kunst (zoals schilderen, fotografie, beeldhouwwerk). Zij organiseren debatten en elke andere mogelijkheid om de dialoog met de kunstenaar te realiseren. Soleil d'Afrique is een partner van RAIN (Netwerk Artists'Initiative) (1)

(1) RAIN is een mondiaal platform voor kunstenaars en verbindt initiatieven die zijn opgezet door oud-residenten van de Rijksakademie in Afrika, Azië en Latijns-Amerika. Via RAIN vindt een regelmatige uitwisseling plaats tussen kunstenaars uit het netwerk onderling en (oud)-residenten van de Rijksakademie.

www.soleildafrique.org

www.r-a-i-n.net

● Georges Hanna - *Egypte 1965 - Rijksakademie 1998/1999*

● 'Een rode draad in mijn werk is de voortdurende fascinatie voor het esthetische spanningsveld dat optreedt wanneer het dagelijkse leven in twee tegenpolen uiteenvalt. De thema's binnen mijn werk worden aangedragen door de werkelijkheid. Deze thema's zijn vaak persoonlijk getint, zoals bijvoorbeeld een dubbele culturele identiteit. Soms krijgt het thema de vorm van een experimenteel statement, in het geval van een tijdelijke fascinatie. Hanna is geboren in Cairo en woont en werkt in Den Helder.

● In de verschillende uitingsvormen, zoals schilderijen, installaties en video's, is een duidelijke stijl herkenbaar. Binnen mijn schilderijen probeer ik door een eenvoudige visuele taal inhoudelijke diepte te creëren. Mijn schilderwerk bestaat vaak uit een simpele afbeelding die door kleine efficiënte ingrepen en relativiserende zwarte humor een dramatische werking krijgt. Door technieken, zoals contrasterend kleurgebruik en een verstoorde positief/negatief balans wordt de afbeelding symbolisch omkeerbaar. Hierdoor zet ik het gevoel van de toeschouwer in beweging. In mijn installaties probeer ik hetzelfde effect te bewerkstelligen met licht, kleur, beweging en geluid: een esthetische balansverstoring.'

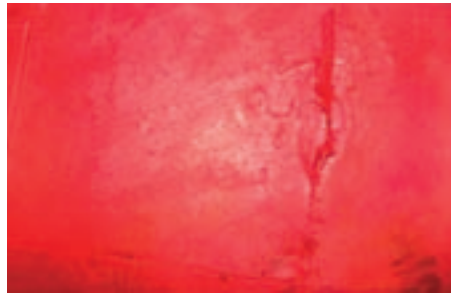
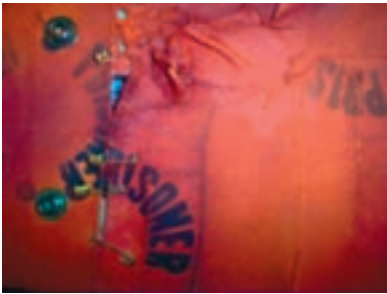
● **Moshekwa Langa** - 1975 Zuid-Afrika - Rijksakademie 1997/1998 - St. Thami Mnyele 1999

● Moshekwa Langa is een conceptueel kunstenaar die in de afgelopen jaren, houtskool, video, fotografie, olieverf, pen en allerlei andere materialen gebruikte om geografische kaarten om te zetten. Kaarten, wetenschappelijke lijsten en andere algemene instrumenten van westelijke epistemologische controle, werden hiervoor gebruikt. Door deze wijze van werken, brengt Langa de zaken opnieuw in kaart. Langa beschrijft zijn eigen identiteit op een nieuwe wijze.

● Moshekwa Langa is geboren in Bakenberg, Zuid-Afrika. Op dit moment woont en werkt hij in Amsterdam. In zijn jeugd bezocht Langa verschillende overheidsscholen in Zuid-Afrika in het, destijds zo genoemde, Lebowa gebied. Lebowa was deel van de zogenoemde 'homelands' die waren gecreëerd tijdens de Apartheid voor verschillende etnische groepen. Het educatiesysteem dat was afgestemd op de mensen van de 'homelands'; het systeem is algemeen bekend als 'Bantu education'. In 1998 ging Langa naar de 'Max Stibbe Waldorf School' gebaseerd op de filosofieën van Rudolf Steiner en de antroposofie. Nadat hij zijn middelbare school voltooide, begon voor Langa een periode van introspectie en experimenten die twee jaar duurde. Hij maakte tekeningen, sculpturen en schreef teksten die gaan over zijn leven en situatie in Zuid-Afrika. Moshekwa Langa werkte dan ook als producer voor een kunst- en cultuurprogramma genaamd 'The Works' for the South African Broadcasting Corporation'. In 1997 gaat hij studeren aan de Rijksakademie van Beeldende Kunsten in Amsterdam. Hij deed mee aan verscheidene publieke discussies, forums en mediaspecials. Zijn werk is tentoongesteld in solo- en groepstentoonstellingen in steden als Johannesburg, Sao Paulo, Helsinki, Venice, New York, Rome and Brussels.

● In de reeks foto's van stillevens, die in deze tentoonstelling wordt getoond, zien wij voorwerpen in lege ruimten, een lege stoel, drogende onderbroeken aan een wasrek, een spiegel. Het kan overal zijn. Maar het is gesitueerd in Zuid-Afrika. Het zijn huizen van de huishoudelijk hulpen. Zij bouwen huizen in de dorpen, waar ze nooit zullen zijn, ze werken in de stad en komen misschien eens per maand thuis...

● www.artthrob.co.za

● Turiya Magadlela - 1978 Zuid-Afrika - Rijksakademie 2004

● "Ik wil niet met een compleet filosofisch en conceptueel idee komen over mijn werk,
● dat de kijker niet kan zien. Ik wil graag dat mijn werk autonoom is. Er is natuurlijk een
● connectie met mij, maar het staat los van mij vanaf het moment dat het af is en het in
● de handen van iemand anders is."

● "*Prisoner; the overall*, heeft een lange geschiedenis die al begonnen is voor mijn tijd.
● Ik voel me zeer verbonden met die geschiedenis. Voor mij staat het schilderij symbool
● voor iedereen die ooit is gebrandmerkt, gecategoriseerd en onterecht is beschuldigd
● vanwege huidskleur. Voor mijn geliefde die vijf jaar in de gevangenis heeft gezeten en
● terecht heeft gestaan; voor mijn broer die vorige week is veroordeeld tot voorlopige
● hechtenis; en voor mijn kind wiens meeste vrienden in de gevangenis zitten. Maar
● boven alles staat het schilderij symbool voor de gevangenis waartoe we onszelf vrij-
● willig veroordelen. Het zijn niet de tralies van een gevangenis die mij opsluiten, maar
● mijn eigen geest en mijn angsten."

● "Ik voel dat ik mijzelf gevangen heb gezet. Er is een starheid en verkramptheid in mij
● waar ook mijn werk niet aan kan ontsnappen. Het heeft te maken met mijn opvoeding
● in een maatschappij die doordrenkt is van het christendom en schaamte; er is geen
● ruimte om te bewegen omdat je anders een zonde kan begaan. Het gaat erom dat je
● doet wat 'juist' is volgens de tradities en gewoontes. Gevangen in de angsten van
● armoede, de angsten van analfabetisme en angsten voor de dingen in het algemeen.
● Net zoals de eigenaar van de overall, bewerk en geef ik het vorm in een kunstwerk."

● Ik doe dit alles in vlakke, rechte monochrome schilderijen, op een manier die doet
● lijken op kleine Afrikaanse landschappen. Op een verhaal dat verteld wordt na het
● avondeten en voor bedtijd. Mijn compositie is willekeurig; ik ben gek op intuïtief
● schilderen. Het voelt scheppend voor mij; het ritueel van mijn schilderproces brengt
● vreugde in mijn hart. Ik hoop dat de kijker dat ziet. Ik laat de vorm komen, wetende
● dat mijn gevoelens zich dan laten zien."

● Magadlela woont op dit moment in Zuid-Afrika.

● Patrick Makumbe - 1978 Zimbabwe - Rijksakademie 2004/2005

● In zachte kleuren schildert Makumbe het dagelijks leven in Zimbabwe. Een land waar
● de laatste jaren veel veranderd is. President Mukabe regeert met strakke hand en er
● zijn veel vrijheden verdwenen. Mensen zijn weggetrokken. Galleries zijn gesloten,
● kunstbladen worden niet meer gedrukt. Honger, armoede zijn dagelijkse kost. En het
● zijn juist die aspecten die Makumbe schildert en het zo weet neer te zetten, zodat je
● bewust wordt van de huidige beperkingen in Zimbabwe, waar hij nu woont. De mensen
● in zijn schilderijen kunnen er soms alleen en ontheemd uit zien. Ondanks het feit dat
● politiek gekleurde kunstwerken niet meer getolereerd worden, weet Makumbe de
● huidige situatie in Zimbabwe subtiel weer te geven.

● **Mustafa Maluka** - 1976 Zuid-Afrika - Stichting Thami Mnyeale 1998
● *De A tellers* 2001/2002

● Hiphop, rap, graffiti en plaatjes uit tijdschriften en nieuwe media bepalen zijn blik.
● Soms duikelen er mode-labels of dollartekens door de schilderijen. Typische politieke
● portretkunst, met zijn staatshoofden en generaals, fascineert Maluka dusdanig dat
● sommige van zijn werken verwijzen naar dit genre. Maluka schildert de personen met
● een haast bijbelse uitstraling, een straling die hen letterlijk op het doek omringt. Zijn
● portretten zijn rauw, ongepolijst en expressief. Daarbij maakt hij gebruik van zowel
● spuitbus-, acryl-, en olieverf op linnen. Naast de omringende werkelijkheid en de
● waan van de dag gaat zijn werk evengoed over de geschiedenis van de kunst. Op een
● kritische en ironische manier speelt Maluka een spel met identiteit.

● Maluka begeeft zich regelmatig in de wereld van muziek. Hij maakt ook zelf rap-songs.
● Via de nieuwe media geeft Maluka zijn visies over de kunst en de positie van de zwarte
● kunstenaar in Zuid-Afrika en daarbuiten, dit is op zijn web-log te volgen. Maluka is
● geboren in 1976 in Kaapstad, Zuid-Afrika. Daar volgde hij de opleiding tot grafisch
● ontwerper. Eind jaren negentig verbleef hij eerst bij de Stichting Thami Mnyeale daarna
● twee jaar bij de Ateliers. Hier heeft hij zich vooral op de schilderkunst geworpen. Hij
● bleef in Nederland werken en is sinds 2002, verbonden aan het ACSA, the Amsterdam
● School for Cultural Analyses waar hij onderzoek verricht naar identiteit. Hij keerde
● terug naar Zuid-Afrika in 2004. Waar hij de Tollman Award, een prijs voor jonge
● kunstenaars, ontving. Sinds zijn terugkeer naar Zuid-Afrika speelt hij een grote rol in
● de kunstwereld aldaar.

● www.mustafamaluka.com

Zen Marie - 1980 Zuid-Afrika - De Ateliers 2001/2003

In Zuid-Afrika is cricket heel populair en er wordt dan ook op hoog internationaal niveau gespeeld. Cricket in Zuid-Afrika is complex. Het is een populaire wijdverspreide sport. Tegerlijkertijd grotendeels voor slechts weinigen toegankelijk. In Zuid-Afrika vertaalt dit zich al snel naar een verdeling van zwarte en witte rassen, dat geldt ook voor andere platforms in Zuid-Afrika zoals die van de beeldende kunst. In de kunstwereld in Zuid-Afrika is deze overheersing van witte Zuid-Afrikanen ook aanwezig. Hoewel de Zuid-Afrikaanse maatschappij en de instellingen veranderen, zijn er nog vele problemen op te lossen.

AUSTRALIË VERSUS PAKISTAN in Augustus 2004, India, Pakistan en Australië namen deel aan een promotie toernooi in Nederland. Het spel is redelijk onbekend en er wordt niet meegespeeld in de competities. Hiermee kan de traditionele vijfdaagse versie van het spel ook geen doorgang vinden in Nederland. Cricket is niet populair in Nederland. Het toernooi was dan ook voor promotie doeleinden georganiseerd. De finale werd gespeeld op 28 Augustus 2004 tussen Pakistan en Australië. De video documenteert de laatste 'four covers' (een reeks van zes opeenvolgende ballen) van de wedstrijd. Pakistan is aan slag en het is een spannende situatie, het spel kan nog alle kanten op gaan. De video opnames zijn geconcentreerd op de zuidelijke plek van de pitch. De audio neemt de commentaren van twee Pakistaanse supporters op die naast camera zitten. Hun dialoog is ondertiteld. De twee supporters geven opmerkingen die niet verijnd zijn, zeker naar de Pakistanen toe niet. Dat is vreemd, je verwacht dat niet van Pakistaanse supporters.

Ik werk met verscheidende media maar ben onlangs weer aan het werk met 2d-beelden die zowel bewegen als stil staan. Zen Marie werkt vanuit Amsterdam en doet momenteel onderzoek aan de Universiteit van Amsterdam naar culturele analyse. 'Het onderzoek staat dicht bij mijn werk en is gerelateerd aan de thema's die te zien zijn in mijn werk: culturele stereotypen, import rituelen en nieuwe sociale klassen.' De vorm van het werk schommelt tussen spontaan of vluchtig enerzijds en meer gecontroleerde experimenten met specifieke structurele beperkingen anderzijds.

• Kalinosi Mutale - 1972 Zambia - Rijksakademie 2002/2003

• "Ik maak hoofdzakelijk tekeningen die bestaan uit een vorm van gebarentaal. De tekeningen hebben zich ontwikkeld tot iets dat op zichzelf staat, ik heb het 'Kali-drawing' genoemd. Het wordt nog in scriptvorm gegoten en er zal een woordenboek van worden gemaakt."

• "De vorm van mijn tekeningen komen uit de dieptes van mijn geest. Het gaat om het creëren van iets dat niet bestaat en het tot werkelijkheid maken. Soms zie ik een voorwerp en zie het onzichtbare deel ervan. Daar probeer ik uiting aan te geven op papier of op de muur."

• "Ik werk vanaf 1998 op deze manier. 'Kali-drawing' is een onafhankelijke taal geworden. De tekeningen dragen geen grote verhalen met zich mee, maar hebben kleine titels. Soms komen de titels overeen met de tekening, maar de titel slaat vaak ook op het concept van de tekening." Mutale woont in Zambia.

• www.jeanbrolly.com

● Luan Nel - 1971 Zuid-Afrika - Rijksacademie 1998/1999

● "De Milk paintings zijn gemaakt in 1998 toen ik aan de Rijksacademie van Beeldende
● Kunsten in Amsterdam werkte. Met deze vorm van werken is het medium (als middel)
● heel belangrijk. De techniek bestaat uit het imaginair schilderen met melk op wit
● papier. Door te schilderen met wit op wit, wordt je gedwongen om af te stappen van
● de gebruikelijke regels over goed tekenwerk; het is simpelweg onmogelijk om vol-
● ledige controle te hebben over iets wat je niet ziet. De beelden vullen het papier maar
● worden alleen zichtbaar wanneer je een kaars brandt onder de achterkant van het
● papier (zelfs dan blijft veel onzichtbaar). Dit maakt dat het werk zowel afhankelijk is van
● geluk als ook van de eigen fantasie."

● De afbeeldingen – zoals veel van mijn werk – gaan over herinneringen, geschiedenis
● en identiteit; collectief of individueel. Wanneer je de confrontatie met het verleden
● aangaat en het probeert te beoordelen, lijkt het moeilijk om een helder en volledig
● objectief beeld te hebben. Daarom past het schilderen met melk perfect bij dit
● project. Het idee is natuurlijk ontstaan uit het kinderspelletje 'schrijven in geheim-
● taal'."

● "Recent werk van mij volgt vergelijkbare lijnen. Op dit moment werk ik aan een serie
● genaamd de *Hobby Heroes*. Ik creëer diaramas waarbij ik gebruik maak van figuurtjes
● die speelgoedtreinenverzamelaars gebruiken bij het maken van miniatuurlandchap-
● pen waar de treintjes doorheen rijden. Het feit dat de hobbyist al spreekt van
● ontsnapping en kracht is heel belangrijk. Het is bijna altijd een mannenhobby. Door
● gebruik te maken van deze figuurtjes en nieuwe scenario's te creëren, probeer ik de
● status-quo uit te dagen en creëer ik hopelijk een taal die spreekt van andere verhalen.
● Soms zijn deze verhalen persoonlijk en soms collectief, maar ze zijn nooit algemeen."
● Luan Nel woont en werkt in Zuid-Afrika.

● www.artthrob.co.za

● www.smartprojectspace.net

● **Otobong Nkanga - 1974 Nigeria - Rijksakademie 2002/2003**

● De Nigeriaanse artiest Otobong Nkanga werkt met diverse vormen van media: zoals
● performance, installaties, fotografie, tekenen en de beeldende kunst. Volgens Nkanga,
● bieden de gevarieerde media waar ze mee werkt "in een verschillende omgeving en
● context onze mentale en psychische identiteiten". Omdat ze haar inspiratie uit haar
● omgeving haalt, specifiek uit de architectuur, creëert Nkanga werk dat in verschillende
● omgevingen geplaatst kan worden. Vaak zijn het fragmenten van een multimediaal
● werk in ontwikkeling. Haar bovenmaatse naalden zijn bijvoorbeeld in veel voorstellingen
● gebruikt en kunnen, als beelden, aangepast worden aan de ruimte waar ze worden
● geëxposeerd. Ook haar tekeningen de House Series(2004) roepen een locatieloos
● surrealisme op. Surgical Hit I en II is de eerste serie tekeningen waarin gaatjes de
● beelden doorboren en daardoor gedeeltelijk wissen. Hierdoor ontstaan in toenemende
● mate intieme ruimtes.

● Nkanga's fotografische zelfportret Fattening Room (1999) is beïnvloed door factoren
● als aardse architectuur, de werken van Diego Velasquez, en de Oost-Nigeriaanse
● traditie die aankomende bruiden letterlijk in een dikmakende kamer (mbopo) stopt
● voor haar bruiloft. Nkanga's werk heeft als doel om herinneringen op te roepen door
● processen in gang te zetten. "De spanning, snelheid en energie van elke ruimte die
● we binnenkomen of waarmee geconfronteerd worden, roept een reactie bij ons op:
● soms zijn we ons daar niet van bewust. En juist in die oplopende spanning krijgt mijn
● werk vorm."

● Otobong Nkanga is geboren in 1974 in Kano, Nigeria. Nkanga begon haar studie aan
● de 'Obafemi Awolowo University' in Ile-Ife, Nigeria. Later vervolgd ze haar studie in
● Parijs aan de 'Ecole Nationale Supérieure des Beaux-Arts'. Sinds de periode aan de
● Rijksakademie werkt Nkanga op dit moment vanuit Amsterdam. Haar werk is
● geëxposeerd in groepstentoonstellingen zoals de 8th Havana Biennale en de Afrika
● Remix.

● **Gregg Smith - 1970 Zuid-Afrika - Rijksakademie 2001/2002**

● Gregg Smith is een kunstenaar die schildert, met video werkt en als performance-
● kunstenaar aan het werk is. Hij is geboren in Kaapstad, maar woont op dit moment in
● Parijs. 'Trams taken and trams missed' is werk dat in de periode juni-september 2001
● is gemaakt. "Deze schilderijen zijn onderdeel van een onderzoek waar later een
● voorstelling en een videowerk met dezelfde titel uit ontstaan is. Het idee achter dit
● grotere project was dat ik door Amsterdam zou reizen met de tram midden in de
● nacht, verhalen verzamelend van toevallige intieme ontmoetingen die voor zouden
● kunnen komen. Ik heb drie nachten lang trams in allerlei richtingen genomen. Ik heb
● aantekeningen gemaakt en foto's. Na drie nachten verveelde ik me omdat er niets
● interessants was gebeurd. Ik ging naar huis met mijn aantekeningen en schreef een
● fictieverhaal over deze tramreizen. Deze werden de basis voor mijn latere performances.
● Net als met al mijn projecten, begin ik met schilderen om voeling te krijgen met een
● idee dat nog niet is gevormd. In de uiteindelijke performance heb ik 20 minuten
● touwtje gesprongen onderwijl de intieme verhalen vertellend aan het publiek en de
● voorbijgangers."

● www.greggsmith.co.za

● **Greg Streak - 1971 Zuid-Afrika - Rijksakademie 1997/1998**

● Greg Streak is geboren in 1971. Hij is een interdisciplinair kunstenaar en werkt met
 ● sculpturen, video en installaties. Ook maakt hij documentaires. Zijn koele, esthetische,
 ● en zelfs minimalistische werk is karakteristiek door de vormelijkheid en zijn interesse
 ● voor de materialisatie van substantie en dingen, maar ook voor ruimte, beide fysiek en
 ● psychisch.

● Op het eerste gezicht is Streak's oeuvre het tegenovergestelde van de 'lichaams'-
 ● gerichte werken van het laatste decennium. Maar wanneer men verder kijkt onthullen
 ● de werken zijn betrokkenheid en ervaringen als jonge, blanke man tijdens een periode
 ● van instabiliteit en transitie. Waar zijn sculpturen refereren aan terugtrekking en
 ● isolatie op manieren die 'de mens' bijna helemaal veredelen, exploreren Streak's
 ● videowerken deze psychische tussenruimte op een concrete manier: het zijn figura-
 ● tieve studies die elementen van menselijke identificaties behouden en hiermee de
 ● mogelijkheid impliceert tot transformatie.

● "Ik vind het interessant om de dingen binnenste buiten te keren en op de kop te
 ● zetten: het produceren van ongerijmdheden en ongelijkheid. Deze bewuste versterking
 ● is een middel om de prozaïsche manier waarop de meesten van ons de status quo
 ● accepteren, te balanceren. Het werk gaat over het ter discussie stellen van hiërarchische
 ● systemen op micro- en macroniveau."

● Greg Streak is ook curator en schrijver. Hij is de oprichter van PULSE – een initiatief van
 ● kunstenaars dat is gerelateerd aan het RAIN kunstenaars initiatief netwerk. Hij
 ● organiseerde talrijke internationale projecten inclusief het door critici toegejuichte
 ● Hiv(e) project (2004) en het recente KO Video Festival (300 werken uit 28 landen). Hij
 ● exposeerde beide lokaal en internationaal en geeft regelmatig lezingen op
 ● internationale conferenties. Hij woont en werkt in Durban, Zuid-Afrika.

Ina van Zyl - 1971 Zuid-Afrika - Stichting Thami Mnyele 1997 - De ateliers 1998/1999

“Een ogenschijnlijk onbelangrijk detail uit mijn dagelijks leven, vaak versterkt door herinneringen, vormt over het algemeen de basis van mijn werk. Meestal denk ik geruime tijd na over een beeld dat ik heb, voordat ik met schilderen begin. Maar heb ik eenmaal een thema, dan kan ik meestal niet stoppen met het maken van meerdere schilderijen over hetzelfde onderwerp. Ik zie constant weer een nieuwe manier waarop ik het specifieke object kan weergeven.”

“Door het abstraheren van een herkenbaar, specifiek voorwerp naar een strakke compositie, geschilderd in verschillende lagen, begint een werk zijn eigen leven te leiden. Tijdens het creatieproces ontwikkelt zich een afstand met het gekozen voorwerp. Maar paradoxaal genoeg treedt het onderwerp dat mij werkelijk boeit, duidelijker naar voren: de vervreemding, de eenzaamheid en de onderdrukking die zich verschuilen achter een ogenschijnlijk banale verschijning.”

“Ik probeer mijn objecten zo volledig en tastbaar weer te geven. Formaat, compositie, gebruik van kleur en verf zijn hierbij beslissende elementen. Achtergronden nemen weinig ruimte in vergeleken met de voorgrond. Ze zijn echter net zo belangrijk wanneer het kleur en vorm betreft, omdat ze bijdragen aan de spanning en de indruk die mijn werk oproept.”

“Misschien bekijk ik appels, tomaten, schoenen en andere (zo niet luxueuze) voorwerpen uit ons dagelijks leven, anders dan een geboren en getogen Europeaan. Het schilderen van deze voorwerpen, geven mij de mogelijkheid om mijn gevoelens te uiten van vervreemding en eenzaamheid. In die zin heeft een eeuwenoud schildersgenre als het stilleven nog steeds betekenis voor mij.” Van Zyl werkt vanuit Amsterdam.

www.inavanzyl.com

The Big Crossing

Sixteen African artists from Amsterdam artists in residences; De Ateliers, de Rijksakademie and the Thami Mnyele foundation.

It is a hazardous adventure to compose an exhibition of artists from a specific continent, but nevertheless we as a foundation Thami Mnyele reacted positive on the inviting request of the Zuidelijk Werkgroep Afrika Zwolle. The artists in residence of the Thami Mnyele foundation acts many times as the place, where artists from Africa can debate about art in all her forms, contradictions, cultural exchange, and qualities.

The exhibition and catalogue are presented in such a way, that it shows the diversity of the art from Africa. We are the municipality Amsterdam, Zuidelijk Afrika Werkgroep Zwolle, De Ateliers, the Rijksakademie and not in the least the Stedelijk Museum Zwolle very grateful for their collaboration to conduct 'the Big Crossing'.

Established in 1992, the Thami Mnyele Foundation runs a unique three month artists-in-residence program in Amsterdam, the Foundation engages African artists of all disciplines of contemporary visual art (painting, drawing, photography, sculpture, video, film, audio and multimedia)

Their work links up effortlessly with the Western art concept. At the very last due to the artists in residences and exchange programs in Africa itself, in the cultural places in Europe and the United States, but also, sometimes not realised, the cultural influences between Africa and Europe many centuries old. Art from Africa is there for difficult to catch in one framework. The artists developed each personally a visual language.

One aspect connects them; they all made 'the Big Crossing', as mentioned once by Moshekwa Langa from South Africa.

The exhibition shows work of artists from Benin, Mali, Zimbabwe, Zambia, South Africa, Egypt, Nigeria and Angola. The artists worked since the nineties in Amsterdam, at De Ateliers, De Rijksakademie and the Thami Mnyele foundation.

All work together in the room of the Stedelijk Museum Zwolle acts as a 'wonderkamer', 'an old-fashioned tone chamber for objects from other cultures. A space in which a continuing interaction exists between artists with other contexts, where as much cultural- and identity-displacement takes place as recognitions...

Pauline Burmann
Chairperson foundation Thami Mnyele

Southern Africa committee Zwolle

It has become a tradition that during Southern Africa month an exhibition is organized. The previous years in the period March - April, now for the exception May - June. A special exhibition, because we celebrate this year the ten years of existences of the ZAWZ. We also compose a small catalogue. The choice for exhibiting art, can be motivated by the idea that artistic expressions say something concerning a society. South-African artists have been showing their visions, during and after apartheid. Art can be more than one recording. The participating artists from the other countries of Africa show also visions which to relate to their society. It also reflects the emotion of the artist and touches ours. Special the ones who are involved in Southern African politics.

They has been composed in association with the Thami Mnyele foundation and the Stedelijk Museum Zwolle. As ZAWZ we have built a good and pleasant relation with these partners. I also like to give attention to the fact that we are very grateful the Municipality Zwolle, who supported us financially.

On behalf of Southern Africa working party Zwolle
Peter Lindhoud Chairperson

A network of artists

Artists from the all over the world work in the Rijksakademie in Amsterdam. Their worlds will meet, inspire, confront and reject. Particular the artists from 'the south' (Latin America, Asia and Africa) combine an international career with direct involvement within their

country of origin. That why a group of artists take the initiative for producing platforms, workshops, debates, festivals and exhibitions together with artists from the region and international artists, and former artists from the Rijksakademie. They work together in the so-called RAIN Artists Initiatives Network. Of the exposanten in 'De Grote Oversteek', Hama Goro (Mali), Patrick Makumbe (Zimbabwe), Luan Nel (South Africa), Victor Mutale (Zambia), Isaac Carlos (Angola), Meschac Gaba (Benin), Greg Streak (South Africa), Otobong Nkanga (Nigeria), Moshekwa Langa (South Africa), Gregg Smith (South Africa), Turiya Magadella (South Africa), Georges Hanna (Egypt) the two of them such platform, namely Hama has set up Goro (YARD 1995-96) Centre Soleil d'Afrique in bamako/Mali and Greg Streak (YARD 1997-98) Pulse, Durban-Zuid-Afrika. In Africa there other are of these spots in Cameroon, Morocco and Cape Town/South Africa. Further information the publications 'Silent areas' brought out by means of www.rijksakademie.nl or www.r-a-i-n.net, also on (2001) and Shifting Maps (2004). It is with large pleasure that work from the collection have been lent for the exhibition and documentation has been made available to 'De Grote Oversteek' the Rijksakademie PORTAL, a recent initiative sharing the treasure chamber of artists with a broader public.

Tinie Kerseboom Rijksakademie PORTAL

The African Connection

Mustafa Maluka, Zen Marie and Ina van Zyl worked at De Ateliers: Dineo Bopape is one of the current participants of the artist workshop. (1)The four artists came from South Africa. Everyone of them chose to continue their work thousand of miles up North. The choice fell on De Ateliers. Perhaps because of its international fame and reputation, and the facilities which it offers. Perhaps because of a stimulating conversation with Steve McQueen, Marlene Dumas or of the other counsellors. Perhaps because of the attraction of Amsterdam as a land-mark in the European art world. Anyhow, during their two years attending De Ateliers, these young artists have been come into contact with many, frequently contradictory conceptions concerning visual art and artistic calling - not only by their counsellors but especially also by the other participants of the same generation, who are origination from all wind regions, from Santiago to Montreal to Tokio. The step between South Africa and Amsterdam seems perhaps less large because of the historical-cultural links between the Netherlands and South Africa, the passage is always confusing. Each artist is familiar with the tension between individual self-determination and collective identity. Each artist considers its origin considering his future. Enherited cultural values are critical valued, rejected or just the opposite and reinforced., or mixed with those of others. That is the unforeseeable process of the individual searching who from his own interest and fascinations finds a way in the world of the visual arts. A world which is globalising very rapidly. Maluka's vigorous hip-hop paintings, Marie's film essays concerning import rituals and new social classes, Bopape's relentless videos concerning cultural stereotypes and the sour, tarnished paintings of van Zyl, in all this adventurous art work resounds scouring cultures, sometimes loud and clear, sometimes subtle and lightheaded, and always intuitive.

Dominic van den Boogerd

(1) De Ateliers is an artist workshop in Amsterdam where twenty young talented artists from within - and foreign country get the chance during two years to develop their work. They work in their own studio, supported with a stipendium and the critical accompaniment of renowned artists who take off weekly individual work shop visits

Dineo Bopape

Til slips/recipes."self portrait between september 2005 to february 2006" collected til slips tacked on to the wall with cheap gray sticky tape, and forming an organic shape on to the wall where they sit.

An archeology of the private/public documents. A document of time and memory, a branded private space... A diary/journal made at the beginning of my stay in Amsterdam, I found old til slips in my bag that were almost like

documents of a by-gone time-evidence reminders of certain moments-markers of certain experiences at a certain time-some more important than others-. It became interesting for me to look at these documents- initially to understand what I have been spending my money on, then later for me to understand the idea of spending money on certain items/places (ideas)- to keep track of the way I move, function in the city and also as a way to make connections between what is private-what one has in their shopping basket and the more public commercial spaces and public institutions where I interact and give patronage what is visible at close inspection of the receipts are names of shops, brands and abstract numbers/figures inscribed thereon. whilst what I may have perhaps been doing or feeling or experiencing at that time and space remains concealed. It is a work that links much with my earlier works "secret(e)" and "keep it to yourself" where I collected mine and other people's secrets and secretions-till slips and other financial records were also included in my collections -and it was not clear which secrets/items were once mine or other peoples.the objects were like clues that gave the idea of previous usage of particular things an attempt to find a narrative in the secrets of previous owners witheld in the objects. An attempt to connect my own space with that of others through a materialist culture. And to ask what space is that which is mine. These papers will eventually fade with the effects of time -the details will not be so important- the information held in them will fade,as has their use value. The receipts themselves will become 'only' pieces of paper. Giving no clues.

Isaac Carlos

Isaac Carlos was born in Angola in 1972 in the city of Malange. In 1993 til 1997 he studied fine arts at the Center for Art & Visual Communication in Lisbon, Portugal. In 1997 Isaac Carlos worked as a stage designer assistant and technician for the theater group 'O OLHO'. The work was commissioned by Expo98 in Lisbon. In 1998 Isaac Carlos arrived in Amsterdam and joined the Rijksakademie van Beeldende Kunsten. "A place of multiples possibilities, where I could pursue, in a very consistent way, to make projects that were standing in the border line between installation and performing arts." Isaac Carlos became production assistant for the dance film 'To A Woman's Heart', by choreographer Karin Post and director Bob Bentley, in 2000. He did 'Dance for the Camera' that was broad-casted on BBC Two in cooperation with the Dutch broadcaster NPS. And was also production assistant for a dance film 'One ride Pony'. It was a film by Alex Vermeulen and the premiere took place at the Dutch film Festival in 2000 in Utrecht. In 2002 Isaac Carlos received a commission from theater Group ZT Hollandia to do the set design and visual concept for the play 'Spinoza'. It was directed by Paul Koek and in a coproduction with De Singel International Art Center in Antwerp. "Apart from all these time based related projects, I develop autonomous projects as a visual artist. Currently I am doing a post graduation studies in Das Arts. Institute for all disciplines in the performance art."

Meshac Gaba

Gaba first conceived his Contemporary African Art Museum when he was studying at the Rijksakademie in Amsterdam. The Museum provides an alternative to the colonial context in which western museums display African art. Gaba aims to expose prejudiced ideas about African art and at the same time point out the lack of museums or galleries for modern art in Africa. During the early 1990s, Meshac Gaba started reflecting on the devaluation of currency by incorporating bills in a series of two-dimensional works. The tension between economic power and colonization would inform all of Gaba's work from 1997 onward, organized as successive sections of an imaginary Contemporary African Art Museum. The Contemporary African Art Museum is about founding a structure where there isn't one, without losing sight of the limitations of existing models that belong to a certain social and economic order based in the harsher realities of domination. On successive occasions, Gaba has shown

various rooms from his museum. Meshac Gaba worked in the Thami Mnyele Foundation Studio in 2002, in preparation for his contribution to the Documenta XI in Kassel. Meshac Gaba was selected for the Biennale Venice 2003 In 2005 Meshac gaba showed a serie of wigs created from artificial hair that have been braided and then woven into the shape of modern buildingsand skyscrapers such as the Guggenheim museum, the Flat iron Buildings, the Chrysler Building and the Hotel Theresa in Harlem.

"When I lived in New York, I felt very small among the enormous skyscraper buildings. I envisioned these buildings on top of my head, which brought me to the idea of making a series of wigs," says Gaba. "West-African hairstyles and wigs using artificial hair extensions have inspired me to make these wigs in the form of modern buildings. I have always looked at these wigs like a house that can be carried on the head, which is as fashionable as the architecture." Gaba's prints of conceptual currency created from appropriated bank notes of the United States and Benin are also a very interesting mix of the worlds in Africa and America..

Hamma Goro

Hama Goro comes from the south of Mali, the country of the Dogon: low, undulating hillocks of red ground, brown grass and villages with clay houses. The country of the boasted mosque of Djenné, clay toes built, and of the legendary Timboektoe, dried in the sun. Hama Goro (1963) is born in Dinangourou. In its youth he looked with concern over the shoulders of his father when he prepared medicinal herbs.' I have frequently helped him with cutting and crushing plants. My father has a complete different profession then I, he is traditional wonder doctor. He has told me much concerning the plant world.' From 1995 up to 1997 Hama Goro worked at the Rijksakademie in Amsterdam. During this work period he adapted traditional Malian techniques slightly by using also Western material. When back in Mali Goro founded the organization Soleil d'Afrique" in 1999 our principal goal is develop exchange not between north south, but south south too. For this we organize workshop in visual art (painting, photography, sculpture, and so on), we organized conference debat, exhibition, and residency, every kinds program who can make dialogue between artist. Soleil d'Afrique is a partner in the RAIN (Artists'Initiative Network).

(1) RAIN a global platform for artists and links initiatives which have been set up by former -residents of the Rijksakademie in Africa, Asia and Latin America. By means of RAIN a regular exchange between artists of the initiatives exists from network mutually and former residents of the Rijksakademie.

Georges Hanna

'The characteristic of my work is the continuous fascination for the aesthetic field of tension, which occurs when life falls apart in two extremes. The themes in my work are inspired by real life. These themes often have a personal touch, like for example a double cultural identity. Sometimes the theme has the form of an experimental statement, in case of a temporary fascination. In the different ways of expression, like paintings, installations and videos, you will clearly recognize a certain style. In my paintings I try to create a depth with respect to content by simple visual language. My paintings often carry a simple image, which get a dramatic effect, by minor efficient interventions and black humour. By means of techniques like contrasting colours and a disturbed positive/negative balance, the image becomes symbolically reversible, which will move the spectator. In my installations I try to achieve the same effect with light, colour, movement and sound: an aesthetic disturbance of balance.'

Moshekwa Langa

Moshekwa Langa is an conceptual artist who uses charcoal, pen, and pasted images to rework and transform maps, scientific tables, and other familiar instruments of western epistemological control. Through the use of his own mapping devices of erasure, annotation, and

● application, Langa inscribes the cartography of his own
● identity on to that which previously sought to control

"I have been working like this since 1998 and it has become like an independent language. The drawing doesn't carry big stories, but they do carry titles. Sometimes titles go parallel with the drawings but the title is the concept of the drawing too."

Luan Nel

"The Milk paintings were done in 1998 whilst I was resident at the Rijksakademie van Beeldende Kunsten Amsterdam. With this body of work the medium (as vehicle) is very important. The technique consists of painting imagery in milk on white paper. By painting white on white one is forced to abandon the usual rules of good drawing – it is simply impossible to have full control when you can not see. The images fill the page but are only revealed when burnt from the back with a candle (also not all are revealed, leaving many unread). This makes that the work relies on chance as much as the actual imagery."

"The images – like much of my work – attempts to deal with memory, history and identity – be that personal or collective. When trying to confront and assess the past it seems difficult to have a clear and totally objective view. This medium suited my project perfectly. It is of course lifted from the childrens game of writing 'secret letters'. Recent work has followed along similar lines. Currently I am working on a series called *Hobby Heroes*. In this instance I construct diaramas using the figurines that the train set hobbyists use to fill their miniature landscapes. The fact that the source already speaks about escape and power is very important. It is almost always a mans hobby. By lifting these figures and creating new scenarios I attempt to challenge the status quo and hopefully create a language that speaks of other narratives. Sometimes personal and sometimes rather more collectively but never in the generic."

Otobong Nkanga

Nigerian artist Otobong Nkanga works in a broad spectrum of media, including performance, installations, photography, drawing and sculpture. According to Nkanga, the various media she employs "interrogate our mental and physical identities in varied environments and contexts." Thus taking inspiration from her surroundings, especially architecture, the artist creates work that can be placed in varied environments and are often fragments of a multimedia work in progress: Her oversized needles have been used in many performances and can, as sculptures or installations, be adjusted to whatever space they are exhibited in, while her House Series (2004) drawings suggest a locationless surrealism. Surgical Hit land llare the first in a series of drawings in which perforations, penetrate -and thereby partially erase- images depicting increasingly intimate spaces.

Nkanga's photographic self-portrait *Fattening Room* (1999) is informed by such factors as earthen architecture, the works of Diego Velasquez, and the eastern Nigerian tradition of placing a bride to-be in a literal fattening room (mbopo) prior to her marriage. Nkanga's work aims to evoke memories by putting processes into motion: "The tension, speed and energy of each space we penetrate or confront make us react; sometimes we are unconscious of these reactions... It is in this evolving tension that my work takes form."

Born in 1974 in Kano, Nigeria, Nkanga began her art studies at the Obafemi Awolowo University in Ile-Ife, Nigeria, and later continued in Paris at the Ecole Nationale Supérieure des Beaux-Arts. She has been an artist-in-residence at the Rijksakademie van beeldende kunsten in Amsterdam. Her works have been exhibited in such group shows as the 8th Havana Biennale and Afrika Remix.

Gregg Smith

Gregg Smith is an artist working in performance, video and painting. He was born in Cape Town, but he presently lives in Paris. 'Trams taken and trams missed' is work from June- September in 2001. "These paintings were done as part of initial research for what was later to become a performance and a video project of the same title. The idea of this larger project was that I would travel around Amsterdam on the tramway, at night, collecting stories of

chance intimate encounters which might occur. I did this for three nights, riding trams in different directions. I made notes and took some photographs. After 3 nights I got bored because nothing much significant had happened. I returned home with my notes and wrote a fictitious account of these journeys which became the basis for the subsequent performance. As with all my projects, I engage with painting as a way to feel my way with a new idea which has not yet taken shape. In the final performance, I skipped with a rope for 20 minutes in different public places, while telling these intimate stories to the audience and passersby."

Greg Streak

Greg Streak was born in 1971 in Bulawayo (Zimbabwe) lives in Durban South Africa. He is an interdisciplinary practitioner working in sculpture, video, installation and documentary filmmaker. His cool, aesthetic, even minimalist work is characterized by formalistic concerns and a preoccupation with the materiality of substance and things, but also space, both physical and psychological. At first glance, Streak's oeuvre to date reads as the diametric opposite of so much 'body'-focused work of the last decade, but on closer examination, reveals its involvement with a full gamut of issues aligned to the experiences of a young, white male during a period of instability and transition. Where his sculptural pieces refer directly to retraction and isolation in ways that sublimate the 'human' almost completely, Streak's video work explores these psychological interstices in an embodied way: they are figurative studies which retain elements of human identification n i i b hativ rl ts of

Colofon / Colophon

Productie/Production: Pauline Burmann

Teksten/Text: Pauline Burmann, Sonja van der Sar

Fotografie/Photography: Hama Goro, Isaac Carlos, Patrick Makumbe en
Kalinosi Mutale door/by Willem Vermaase

Tentoonstelling/Exhibition: Pauline Burmann en Moshekwa Langa

Ontwerp/Design: Jel, Gonnie Hengelmolen

Druk/Print: Drukkerij Rob Stolk, Amsterdam

Oplage/Edition: 600

Datum/Date: 05-2006

Sponsors

Stedelijk Museum Zwolle

Rijksakademie

Stichting Thami Mnyele

Zuidelijk Afrika Werkgroep Zwolle

Marlene Dumas

Drukkerij Rob Stolk

Jel

Omslag/Cover: Moshekwa Langa, Seipone

Zestien Afrikaanse kunstenaars die tijdelijk werkten bij de Amsterdamse kunstenaarswerkplaatsen; De Ateliers, De Rijksakademie en de Stichting Thami Mnye.

Sixteen African artists from Amsterdam artists in residences; De Ateliers, de Rijksakademie and the Thami Mnye foundation.